

การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

ACADEMIC LEADERSHIP AND EFFECTIVENESS OF ACADEMIC
ADMINISTRATION IN THE DIGITAL ERA OF SCHOOL ADMINISTRATORS
UNDER THE LOEI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

ฉัตรวิไล สุรินทร์ชมพู¹ จุฑามาส ศรีจันทร์² นันทพร กงภูเวช³ และปิยนันท์ พูลโสภา⁴
Chatwilai Surinchompoo¹, Juthamas Srichamnon², Nantaporn Kongphuwach³,
and Piyanun Phulsopha⁴

^{1,2} สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

⁴ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

^{1,2} Program of Educational Administration Faculty of Education Loei Rajabhat University

³ Program of General Science Faculty of Education Loei Rajabhat University

⁴ Program of Early Childhood Education Faculty of Education Surindra Rajabhat University

E-mail: chatwilaitukta@gmail.com

Received: April 1, 2025

Revised: July 4, 2025

Accepted: July 15, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความเป็นผู้นำทางวิชาการในบริบทดิจิทัล
ของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 2) ระดับ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และ 3) ความสัมพันธ์
ระหว่างภาวะผู้นำ กับความสำเร็จในการดำเนินงานด้านวิชาการ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหาร
44 คน และครู จำนวน 152 คน รวมทั้งสิ้น 196 คน จากสถานศึกษา 54 แห่ง การคัดเลือกกลุ่ม
ตัวอย่างดำเนินการด้วยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม
มาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พบว่า มีค่าดัชนีความตรง อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถามภาวะผู้นำทางวิชาการเท่ากับ 0.979 และแบบสอบถามประสิทธิผลการบริหารงาน
วิชาการเท่ากับ 0.987 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วย
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารโรงเรียนมีระดับภาวะผู้นำทางวิชาการภายใต้บริบทยุคดิจิทัล
อยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่าง
เหมาะสม เป็นองค์ประกอบที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด และที่ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้
ในการบริหารวิชาการเป็นหัวข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด 2) สำหรับประสิทธิผลการบริหารงาน

ด้านวิชาการในยุคดิจิทัล พบว่า มีภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยความสามารถในการจัดหาและสนับสนุนทรัพยากรดิจิทัลในโรงเรียน ถือเป็นจุดแข็งที่เด่นชัดที่สุดของผู้บริหาร รองลงมาคือ การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ส่วนด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลกับผลลัพธ์ของการจัดการงานวิชาการปรากฏว่ามีทิศทางบวกในระดับดี และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ

ภาวะผู้นำทางวิชาการ ยุคดิจิทัล การบริหารงานวิชาการ ประสิทธิภาพ

ABSTRACT

This research aimed to examine: 1) the level of academic leadership in the digital context among school administrators under the Loei Primary Educational Service Area Office 1; 2) the level of effectiveness in academic administration in the digital era among school administrators; and 3) the relationship between academic leadership and the effectiveness of academic administration. The sample consisted of 196 participants, including 44 administrators and 152 teachers from 54 schools, selected through proportionate stratified random sampling. The research instrument was a 5-point Likert scale questionnaire. The content validity was evaluated by three experts, with index of item-objective congruence values ranging from 0.67 to 1.00. The reliability coefficients were 0.979 for the academic leadership questionnaire and 0.987 for the academic administration effectiveness questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics and Pearson's product-moment correlation coefficient.

The findings revealed that 1) school administrators exhibited the highest level of academic leadership in the digital context, with the highest mean score in promoting the appropriate use of information and communication technology among personnel, while the lowest mean score was found in the use of technology in academic administration. Moreover, 2) the overall effectiveness of academic administration in the digital era was at a very high level. The most prominent strength of administrators was the ability to acquire and support digital resources in schools, followed by the development of educational innovations. The lowest score was found in the application of technology for instructional management. In addition, 3) there was a high positive correlation between academic leadership in the digital era and the effectiveness of academic administration, with statistical significance at the .01 level.

Keywords

Academic Leadership, Digital Era, Academic Administration, Effectiveness

ความสำคัญของปัญหา

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพของสถานศึกษาให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Fullan, 2020; Northouse, 2022) ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการที่เข้มแข็งจะสามารถกำหนดนโยบายสนับสนุนการทำงานของครู และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเหมาะสม (Leithwood & Jantzi, 2008) อย่างไรก็ตามการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัลยังเผชิญกับความท้าทายหลายด้าน ทั้งในเรื่องความพร้อมของบุคลากร ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี และความสามารถในการบริหารจัดการที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง (Office of the Education Council Secretariat, 2017)

จากรายงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2560 และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2566 (Thongchit, et al., 2023) พบว่า สถานศึกษาหลายแห่ง โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท เช่น เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ยังขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้าน ICT และการบริหารงานวิชาการส่วนใหญ่ยังไม่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีอย่างเต็มประสิทธิภาพ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนและประสิทธิภาพในการทำงานของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaimanee (2023) Bunyanathipithak et al. (2022) ที่ชี้ให้เห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนในชนบทยังขาดทักษะในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในงานบริหารวิชาการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาครูโดยตรง ทั้งนี้ การพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการที่บูรณาการ เทคโนโลยีและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูจึงเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่าง ยั่งยืน Polchai & Thaepang (2020) กล่าวว่า การบริหารงานด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน และการสื่อสาร กับชุมชน จะช่วยให้สถานศึกษาปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันยังไม่ปรากฏ งานวิจัยที่มุ่งศึกษาโดยตรงถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในบริบทดิจิทัลกับ ประสิทธิภาพของการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในระดับพื้นที่ของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ซึ่งถือเป็นช่องว่างทางวิชาการที่ควรได้รับการศึกษาอย่างเป็น ระบบและลึกซึ้ง เพื่อสร้างความเข้าใจเชิงประจักษ์เกี่ยวกับกลไกการบริหารในยุคดิจิทัลที่มี ประสิทธิภาพ ดังนั้น การศึกษาความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในด้านการกำหนด แนวทางนโยบาย การส่งเสริมสมรรถนะของผู้บริหาร และการยกระดับคุณภาพการศึกษาของเขต พื้นที่ให้สามารถปรับตัวได้อย่างทันต่อพลวัตของโลกยุคใหม่

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

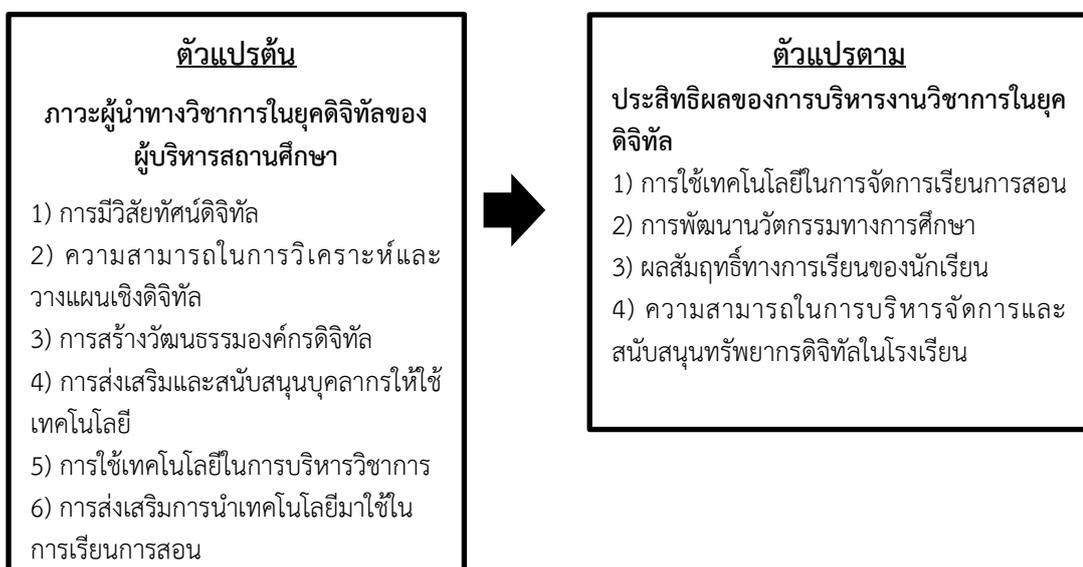
1. สสำรวจระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เป็นอย่างไร
2. ประเมินประสิทธิภาพของการจัดการด้านวิชาการภายใต้บริบทของยุคดิจิทัล และ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เป็นอย่างไร

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับผลการดำเนินงานด้านวิชาการในสถานศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการที่ส่งต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การออกแบบแนวคิดการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้อิงตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญตามแผนผังการวิจัยที่กำหนดขึ้น ซึ่งมุ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการดำเนินงานด้านวิชาการในโรงเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ในปีการศึกษา 2567

การศึกษาครั้งนี้มีประชากรเป้าหมายคือ บุคลากรในสถานศึกษาภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ซึ่งดูแลโรงเรียนรวมทั้งสิ้น 134 แห่ง ตามข้อมูลปีการศึกษา 2567 โดยมีจำนวนผู้บริหารสถานศึกษารวม 134 คน และครูผู้สอนรวม 1,530 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 1,664 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยผู้บริหารและครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ซึ่งมีข้อมูลจากปีการศึกษา 2567 เป็นฐานในการคัดเลือกการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์จากตารางของ Krejcie & Morgan (1970) โดยอ้างอิงแนวทางของ Srisaard (2013) ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดขั้นต่ำไว้คือ 196 คน แยกเป็นผู้บริหารจำนวน 44 คน และครูผู้สอนอีก 152 คน จากโรงเรียนทั้งสิ้น 54 แห่งในพื้นที่ ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วน (Proportionate Stratified Sampling) เพื่อให้สะท้อนโครงสร้างประชากรได้อย่างเหมาะสมตามประเภทของโรงเรียนและหน้าที่งาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือหลักที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 หมวดหลักดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งรวมถึงสถานะตำแหน่งของผู้ตอบ (ผู้บริหารหรือครูผู้สอน) ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 รูปแบบคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ที่ใช้ตรวจสอบความครบถ้วนของเนื้อหาในด้านข้อมูลพื้นฐาน

2. ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร โดยประกอบด้วย 6 ด้าน เช่น การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี การสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล ฯลฯ ซึ่งข้อคำถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลของการบริหารงานด้านวิชาการในบริบทดิจิทัล ประเมินโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert, 1967) คำถามในส่วนนี้มีจุดประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นจากทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ทั้งนี้ความเที่ยงของเครื่องมือวัดได้จากการคำนวณค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตรแอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งจากการทดลองที่ไม่ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบค่าความเชื่อมั่นรวมของแบบสอบถามเท่ากับ 0.970 แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือนี้มีความน่าเชื่อถือสูงเพียงพอสำหรับนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

3. ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลในการดำเนินงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งครอบคลุม 4 ด้านหลัก โดยวัดระดับความคิดเห็นของผู้ตอบในช่วง 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนอิงตามแนวทางของ Srisaard (2013) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.987

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และองค์ประกอบของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล เพื่อนำไปสู่การสร้าง

แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ฉบับ ได้แก่

- 1) แบบสอบถามภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
- 2) แบบสอบถามประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล

ในการพัฒนาแบบสอบถามทั้งสองฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับองค์ประกอบที่ต้องการวัด จากนั้นนำผลการประเมินมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67

ภายหลังจากปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 1 ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือแต่ละฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

- 1) แบบสอบถามภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.979
- 2) แบบสอบถามประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.987

ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งสองชุดนี้ นำไปใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบสอบถามแยกเฉพาะสำหรับวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เนื่องจากใช้คะแนนรวมจากทั้งสองแบบสอบถามในการวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เหมาะสม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ผ่านระบบ Google Form พร้อมแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการวิจัย

การส่งและรับแบบสอบถามดำเนินการผ่านแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ (Google Forms) ไปยัง 54 โรงเรียน คิดเป็นจำนวน 196 ฉบับ ซึ่งได้รับแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์จากผู้บริหารสถานศึกษาและครูส่งกลับมาครบถ้วนทั้งสิ้น 196 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและเชิงอ้างอิง ดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อแสดงสัดส่วนจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นแปลผลตามเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวทางของ Phetsombat (2018) ซึ่งกำหนดช่วงการแปลความหมาย ดังนี้ มากที่สุด (4.21–5.00) มาก (3.41–4.20) ปานกลาง (2.61–3.40) น้อย (1.81–2.60) และน้อยที่สุด (1.00–1.80)

ระดับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลตามเกณฑ์เดียวกันกับข้อ 2 เพื่อให้การวิเคราะห์ มีความสอดคล้องกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ วิเคราะห์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) และแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์ (r) ตามเกณฑ์ ของ Kanjanawasee et al. (2016) ซึ่งแบ่งระดับความสัมพันธ์ออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ความสัมพันธ์ดีมาก ความสัมพันธ์ดี ความสัมพันธ์ปานกลาง ความสัมพันธ์น้อย และไม่มีความสัมพันธ์หรือมีน้อยมาก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

ตารางที่ 1 ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.45	0.77	มากที่สุด	4
2. ความสามารถในการวิเคราะห์และวางแผนเชิงดิจิทัล	4.37	0.88	มากที่สุด	5
3. การสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล	4.60	0.65	มากที่สุด	2
4. การส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้ใช้เทคโนโลยี	4.68	0.61	มากที่สุด	1
5. การใช้เทคโนโลยีในการบริหารวิชาการ	4.28	0.92	มากที่สุด	6
6. การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน	4.54	0.76	มากที่สุด	3
รวม	4.49	0.49	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, SD = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายได้โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด คือ การส่งเสริมและ

สนับสนุนบุคลากรให้ใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.68, SD = 0.61$) ลำดับรองลงมา คือ การสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล ($\bar{X} = 4.60, SD = 0.65$) การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.54, SD = 0.76$) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.45, SD = 0.77$) และความสามารถในการวิเคราะห์และวางแผนเชิงดิจิทัล ($\bar{X} = 4.37, SD = 0.88$) ตามลำดับส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีในการบริหารวิชาการ ($\bar{X} = 4.28, SD = 0.92$)

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. การปรับใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน	4.28	0.92	มากที่สุด	4
2. การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา	4.54	0.76	มากที่สุด	3
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	4.60	0.65	มากที่สุด	2
4. ความสามารถในการจัดการและสนับสนุนทรัพยากรดิจิทัลในโรงเรียน	4.68	0.61	มากที่สุด	1
รวม	4.53	0.52	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยภาพรวม ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53, SD = 0.52$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า 3 ด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และ 1 ด้านอยู่ในระดับ มาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ความสามารถในการจัดการและสนับสนุนทรัพยากรดิจิทัลในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.68, SD = 0.61$) ลำดับรองลงมา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 4.60, SD = 0.65$) และการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.54, SD = 0.76$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การปรับใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.28, SD = 0.92$)

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารกับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร	ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา (Y1)	ความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมผ่านระบบดิจิทัล (Y2)	ความพึงพอใจในการทำงานภายใต้ภาวะผู้นำดิจิทัล (Y3)	การพัฒนาและยกระดับศักยภาพของบุคลากรด้านเทคโนโลยี (Y4)	ภาพรวม (Ytot)	ระดับความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X1)	0.618**	0.644**	0.578**	0.645**	0.789**	ความสัมพันธ์ดี
2. ความสามารถในการวิเคราะห์และวางแผนเชิงดิจิทัล (X2)	0.608**	0.617**	0.581**	0.671**	0.762**	ความสัมพันธ์ดี
3. การสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล (X3)	0.683**	0.491**	0.474**	0.680**	0.744**	ความสัมพันธ์ดี
4. การส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้ใช้เทคโนโลยี (X4)	0.714**	0.419**	0.407**	0.662**	0.771**	ความสัมพันธ์ดี
5. การใช้เทคโนโลยีในการบริหารวิชาการ (X5)	0.629**	0.357**	0.350**	0.630**	0.647**	ความสัมพันธ์ดี
6. การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียน การสอน (X6)	0.578**	0.523**	0.500**	0.574**	0.608**	ความสัมพันธ์ดี
รวม (Xtot)	0.607**	0.683**	0.608**	0.685**	0.675**	ความสัมพันธ์ดี

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม (Xtot) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา โดยรวมในระดับดี ($r_{xy} = .675^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวม (Xtot) กับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรรายด้าน (Y1 – Y4) พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับดีและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ดังนี้ ความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมผ่านระบบดิจิทัล (Y2) ($r_{xy} = .608^{**}$) การพัฒนาและยกระดับศักยภาพของบุคลากรด้านเทคโนโลยี (Y4)

($r_{xy} = 685^{**}$) ความพึงพอใจในการทำงานภายใต้ภาวะผู้นำดิจิทัล (Y3) ($r_{xy} = .608^{**}$) และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา (Y1) ($r_{xy} = .607^{**}$)

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโดยรวม (Ytot) กับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารรายด้าน (X1 – X6) พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับดีและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปน้อย ดังนี้ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X1) ($r_{xy} = .789^{**}$) การส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้ใช้เทคโนโลยี (X4) ($r_{xy} = .771^{**}$) ความสามารถในการวิเคราะห์และวางแผนเชิงดิจิทัล (X2) ($r_{xy} = .762^{**}$) การสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล (X3) ($r = 0.744^{**}$) การใช้เทคโนโลยีในการบริหารวิชาการ (X5) ($r_{xy} = .629^{**}$) และการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน (X6) ($r_{xy} = .578^{**}$) ตามลำดับ

สรุปผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับดีกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการที่การปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้ใช้เทคโนโลยี รองลงมาคือ การสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ความสามารถในการวิเคราะห์และวางแผนเชิงดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีในการบริหารวิชาการ

ระดับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 3 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการจัดการและสนับสนุนทรัพยากรดิจิทัลในโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การปรับใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับดี และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หากผู้บริหารมีภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลในระดับสูง ย่อมส่งผลให้ประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 สามารถอภิปรายผลตามประเด็นหลักได้ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้ใช้เทคโนโลยี ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำยุคใหม่ที่ขับเคลื่อนการพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ (Avolio & Kahai, 2020) ที่พบว่า ผู้นำในยุคดิจิทัลต้องสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับประสิทธิภาพองค์กรและส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากร อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Jones (2023) Chatchai (2020) และที่กล่าวถึงภาวะผู้นำที่เน้นการพัฒนาวิสัยทัศน์ การใช้เทคโนโลยี และการสนับสนุนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การใช้เทคโนโลยีในการบริหารวิชาการแม้ยังอยู่ในระดับมาก แต่สะท้อนถึงความซับซ้อนหรือข้อจำกัดบางประการในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับงานบริหารด้านวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ระดับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการจัดการและสนับสนุนทรัพยากรดิจิทัลในโรงเรียน การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของผู้บริหารในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านคุณภาพการเรียนรู้ผ่านการใช้เทคโนโลยี ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานของ Kutnok (2022) Srisompharn (2020) ที่เน้นว่าผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางดิจิทัลสามารถส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้และการบริหารข้อมูลทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสอดคล้องกับแนวคิดของ Ngamkanok (2021) Jones (2023) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารด้วยนวัตกรรมและวัฒนธรรมองค์กรเชิงดิจิทัล

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารที่มีคุณลักษณะของผู้นำในยุคดิจิทัล เช่น การมีวิสัยทัศน์ การส่งเสริมนวัตกรรม และการใช้เทคโนโลยีเพื่อขับเคลื่อนกระบวนการบริหาร มีแนวโน้มจะทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ Sukasana (2022) Klanpaiboon (2021) ที่กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จ ของการบริหารจัดการในสถานศึกษา โดยเฉพาะในด้านการวางแผน การบริหารงานวิชาการ การพัฒนาครู และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม กล่าวคือ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลที่เด่นชัดจะสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นปัจจัยที่ช่วยผลักดันการพัฒนาโรงเรียนให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานของ Sitthonglang (2022) Komolwanich (2020) ที่กล่าวถึงความจำเป็นของการปรับตัวของผู้บริหารเพื่อรับมือกับ Digital Disruption และการพัฒนาองค์กรในยุคเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลง

รวดเร็ว ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในยุคดิจิทัลไม่เพียงแต่ช่วยยกระดับศักยภาพของผู้นำแต่ยังมีส่วนสำคัญในการ เพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวมของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. เสริมสร้างการใช้เทคโนโลยีในการบริหารวิชาการ เนื่องจากผลวิจัยพบว่าด้านนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะและความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ เช่น การวางแผนเชิงดิจิทัล การตัดสินใจโดยใช้ข้อมูล และการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรดิจิทัล ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้บุคลากรนำเทคโนโลยีมายกระดับคุณภาพการศึกษา

2. ส่งเสริมการบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนยังมีช่องว่างให้พัฒนา ผู้บริหารควรสนับสนุนและจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลที่จำเป็น รวมถึงจัดกิจกรรมพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ การออกแบบบทเรียนดิจิทัล และการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เพื่อส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน

3. พัฒนาสมรรถนะภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล เนื่องจากภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารควรพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีวิสัยทัศน์ที่ทันสมัย การวางแผนและปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ขยายขอบเขตการศึกษาไปยังด้านการบริหารอื่น ๆ นอกเหนือจากการศึกษาความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับด้านการบริหารงานอื่น ๆ ที่มีความสำคัญ เช่น การบริหารงบประมาณดิจิทัล การบริหารงานทั่วไปด้วยเทคโนโลยี และการบริหารงานบุคคลผ่านระบบดิจิทัล เพื่อให้เข้าใจถึงผลกระทบของภาวะผู้นำดิจิทัลในทุกภาคส่วนของสถานศึกษา

2. ศึกษาในบริบทที่หลากหลาย ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ หรือในสถานศึกษาที่สังกัดหน่วยงาน เช่น สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือโรงเรียนเอกชน เพื่อเปรียบเทียบและทำความเข้าใจถึงปัจจัยบริบทที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำดิจิทัล

3. ศึกษาจากมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย นอกเหนือจากมุมมองของผู้บริหารและครู ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจากความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการจัดการศึกษา เช่น ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือชุมชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้านและสะท้อนความต้องการของทุกภาคส่วน

References

- Avolio, B. J. & Kahai, S. S. (2020). Adding the “e” to e-leadership: How it may impact your leadership. *Organizational Dynamics*. 50(1), 1–8.
- Bunyanathipithak, W., Phansawang, J. & Chai Ratthanakorn, P. K. (2022). *kānbōrihān ngān wichākān bæp mī sō won rūam tām lak sang khaha watthu sī khōng khana kammakān sathān suksā naphūn thān rōngriān khayāi ‘ōkāt thāngkān suksā ‘amphōe pathum rat changwat roj ‘et* [Participatory academic management based on the Four Social Instruments principle of the Basic Education Institution Committee at the expanded educational opportunity school, Pathum Rat District, Roi Et Province]. *Buddhist Philosophy and Development Journal*. 6(2), 477–491.
- Chaimanee, N. (2023). *kānphatthana phāwa phū nam thāng wichākān nai yu khōdi chī than khōng phubōrihān sathān suksā sangkat samnakngān khēt phūnthī kānsuksā prathom suksā Chāng Rāi khēt nung* [The development of academic leadership in the digital era of school administrators under Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 1]. (Independent study, University of Phayao).
- Chatchai, J. (2020). *kānsuksā phāwa phū nam thāng wichākān khōng phubōrihān sathān suksā naphūn thān nai changwat Nakhōn Phanom* [A study of academic leadership among basic education administrators in Nakhon Phanom Province]. (Master's thesis). Sakon Nakhon Rajabhat University.
- Fullan, M. (2020). *Leading in a culture of change*. John Wiley & Sons.
- Jones, A. C. (2023). *Leadership in the age of change: 21st-century learning and leadership (Doctoral dissertation, Harvard University)*. ProQuest Dissertations & Theses Global.
- Kanjanawasee, S. et al. (2016). *kān luāk chai sathiti thī moṣom samrap kānwichāi* [Selecting appropriate statistics for research]. (7th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.

- Klanpaiboon, S. (2021). rūpbāep kānphatthanā phāwā phū nam thāng wichākān nai yu khōdi chí than khōng phūbōrihān sathān suksā naphūn thān [A model for developing academic leadership in the digital age of basic education administrators]. (Doctoral dissertation, Educational Administration Program). Naresuan University.
- Komolwanich, S. (2020). ‘ongprakōp phāwā phū nam di chí than khōng phūbōrihān sathān suksā sangkat samnakngān khēt phūnthī kānsuksā matthayommasuksā khēt yīsipsām [Components of digital leadership among school administrators under the Secondary Educational Service Area Office, District 23]. Retrieved from <https://app.gs.kku.ac.th>
- Kutnok, K. (2022). phāwā phū nam di chí than khōng phūbōrihān thī song phon to ‘apa ra sitthi phon khōng rōngriān sangkat samnakngān khēt phūnthī kānsuksā prathom suksā Nakhōn Phanom khēt sōng [Digital leadership of administrators affecting the effectiveness of schools under the Office of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area 2]. (Master’s thesis). Sakon Nakhon Rajabhat University.
- Leithwood, K. & Jantzi, D. (2008). Linking leadership to student learning: The contributions of leader efficacy. *Educational Administration Quarterly*. 44(4), 496–528. Retrieved from <https://doi.org/10.1177/0013161X08321501>
- Likert, R. (1967). **The method of constructing an attitude scale**. In M. Fishbein (Ed.), *Readings in attitude theory and measurement* (pp. 90–95). New York: Wiley.
- Ngamkanok, S. (2021). kānbōrihān ngān wichākān nai yu khōdi chí than [Academic administration in the digital age]. *Journal of the Association for the Development of Educational Administration in Thailand*. 3(1), 59–67.
- Northouse, P. G. (2022). **Leadership: Theory and practice** (9th ed.). Sage Publications.
- Office of the Education Council Secretariat. (2017). phāenkān suksā hāng chāt Phō.Sō. sōngphanhāroihoksip - sōngphanhāroichetsipkào [National education plan B.E. 2560-2579]. (2017-2036). Bangkok: Prikwan Graphic Co., Ltd.
- Phetsombat, P. (2018). kānwichāi thāngkān bōrihān kānsuksā [Educational Administration research]. (1st ed.). Bangkok: Triple Education.
- Polchai, R. (2020). phāwā phū nam kap kānbōrihān nai yu khōdi chí than [Leadership and management in the digital era]. *MMR Humanities and Social Sciences Journal, Isan Campus*. 1(3), 53–62.

- Sitthonglang, I. (2022). **hā thaksa thī khu Na tō‘ong prap tūa nai yu khōdi chī than** [5 skills you need to adapt to in the digital age]. Retrieved from <https://km.nida.ac.th/th>
- Srisaard, B. (2013). **kānwichai būangton** [Introduction to research]. (9th ed.). Bangkok: Suriya Sarn.
- Srisompharn, S. (2020). **phāwa phū nam di chī than khōng phūbōrihān sathān suksā thī song phon tō‘apa ra sitthi phon kānbōrihān ngān wichākān rōngriān ‘ēkkachon ‘Amphōe Mūang Nakhōn Rāchāsīmā** [The digital leadership of school administrators affecting the effectiveness of academic management in private schools in Mueang Nakhon Ratchasima District]. **e-Journal of Education Studies, Burapha University**. 5(3), 14–26.
- Sukasana, N. (2022). **phāwa phū chī than khōng phūbōrihān sathān suksā thī song phon tō‘apa ra sitthi phon kān patibat ngān khōng khru nai rōngriān prathom suksā sangkat samnakngān khēt phūnthī kānsuksā prathom suksā Chaiyaphūm khēt sōng** [The digital leadership of school administrators affecting the effectiveness of teachers' performance in primary schools under the Chaiyaphum Primary Educational Service Area Office, District 2]. **Panya Phiwat Journal**. 14(3), 178.
- Thongchit, C., Chayavathho, P. K. V. T. W., & Phusitaratanawalee, S. (2023). **phāwa phū nam di chī than khōng phūbōrihān sathān suksā thī song phon tō‘akā rop ri hān ngān wichākān sangkat samnakngān khēt phūnthī kānsuksā prathom suksā Nakhōn Sī Thammarāt khēt sōng** [The digital leadership of school administrators affecting academic management in the Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office, District 2]. **Journal of Academic for Public and Private Management**. 6(3), 268–284.